

E. M. Huša

ŠEJK

S težkim vzdihom si je odrinila lase s čela in se ozrla po praznem prostoru. Od zjutraj so se bile vse te reči čudno izpremenile zanj, kakor se izpremeni za nas vsaka tuja okolica, če prebijemo v njej nekaj ur.

Začula je njegov glas pri vratih in njeni ledeni prsti so se oklenile knjige, ki je bila padla na tla. Na debelih preprogah ni bilo slišati korakov; a občutek ji je povedal, da se je spet vrgel na divan. Vedela je tudi, da jo je gledal.

»Pridi semkaj, Diana!«
Zdrnila se je, v prvem trenutku niti ne vedoč, da kliče njo, in nato ježno zardela, ne da bi kaj odgovorila ali se ganila. Po vsem, kar je bil že storil, je bilo prav za prav malenkost, da jo je klical po imenu; a vendar je pri tem vzplamenela njena jeza, ki se je že hotela umakniti strahu.

»Nisem vajena ubogati na povelje,« je ponosno odgovorila, čeprav so ji ustnice trepetale.

»Tedad se boš naučila.«
Mrki zvok njegovega glasu je skoro strl njen pogum. Težko diha je čepela na tleh in ista strašna groza, ki jo je bila snoči premagala, je ohromila njene moči. S pridruženim krikom je poskočila in se odmikala pred njim, dokler je ni zadržala stena šotora in se ni široko razprtimi rokami ujela za stenske preproge.

Tam jo je došel. Počasi je odtrgal njene skrčene prste od zastora in s tihih nasmeškom potegnil njene roke na svoje prsi.
»Neumnica mala,« je dejal.

IV. POGLAVJE

»Mesec dni! Eden in trideset dni, kar sem odpotovala iz Biskre. Mesec dni!«

Diana se je vrgla z obrazom na divan. Njen spomin se je počasi vračal nazaj, skozi vse te dni in noči jeznega upora, skozi to večno trkanje volje ob voljo; skozi prisiljeno pokorščino, katere je bil poln ta strašni mesec dni. Šejk je bil strašen v svoji prevzetnosti in svojem jutrovskega zaničevanju do ženskih čuvstev. Bil je Arabec, za katerega ženske duše sploh ni bilo.

Vzel jo je bil, ker mu je tako ugajalo, in jo zadrževal pri sebi, ker ga je zabavalo v njegovem brezdelju.

On je držal v svoji roki življenje in smrt. Nekoč je bila videla, kako je kaznoval nekega slugo. Kaj je bil mož zagrešil, ni vedela, a kazni ni mogla biti v nikakem razmerju z njegovim prestopkom: od strahu vsa hroma je gledala ščinkovo početje, dokler ni vrgel biča proč in se vrnil v šotor, ne da bi se le enkrat ozrl na okrvavljeno, drgečo kepo na tleh...

Njegova edina krepost v Dianinih očeh je bilo popolno pomanjkanje ničemurnosti; to si je morala sama priznati, čeprav nerada.

Občutek roke, ki se je dotaknila njenega ramena, jo je splašil, da je vzkliknila in skočila pokoncu. Navadno je imela svoje živce bolj v oblasti; a debele preproge so požirale sleherni šum in razen tega se šejkovega prihoda še ni nadejala tako kmalu. Jezna sama nase se je ugriznila v ustnice in si odrinila lase s čela. Šejk se je

vrgel zraven nje na divan in si prižgal neizogibno cigareto. Kadar ni jahal, je neprenehoma kadil. Nato je zazehal in se obrnil k njej.

»Zila je zanikarna. Reci ji, naj postavi tvoje čevlje v kraj in naj ne pušča tvoje obleke razmetane po tleh. Danes sem našel v kopalnici škorpiona,« je ravnodušno dodal in iztegnil svoje dolge noge.

Diana je vroče zardela, kakor vselej, če je po naključju kaj namignil o intimnosti njenega življenja in trajanju položaja, ki jo je navdajal s sramom in brezmočnim obupom. Oddahnila se je, ko je vstopil Gaston in prinesel na majhnem pladnju dve čašici kave v filigranskih podstavkih.

Gaston je rekel gospodarju nekaj arabskih besed. Šejk je naglo popil svojo kavo in in stopil venkaj. Sluga je hodil po šotoru, neslišno kakor zmerom, pobiral ogorke cigaret in užgalic ter spravljaj prostor v red.

Z izrazom otroka, ki mu je dolgčas, je Diana pogledala okoli sebe. Ni ga bilo izhoda iz te bede, ki je bila tolikanj večja, nego je mogla ona prenesti!

Pač: en izhod je bil, pogosto je mislila nanj — iskala je samo pripravnega orodja. A tudi šejk je mislil na to in pazil, da se ji ni posrečilo. Nekega dne se ji je bilo zazdalo, da je izpolnitev njene obupne želje blizu. Treba je bilo samo iztegniti roko in vzeti samokres, ki je ležal na neki mizi. A ko so se njeni prsti stisnili okoli držaja, jo je zgrabila zanje mišičasta roka. Šejk ji je bil neslišno stopil za hrbet; mirno ji je vzel orožje, ji pogledal v oči in odprl bobnič samokresa.

SOKOL

Sokol VI. Prosvetni odbor Sokola na Viču javlja članstvu in ostali viški javnosti, da odpravi v nedeljo 22. t. m. ob 10. do polne svoje nanovo urejeno javno knjižnico, ki bo poslovala vsako nedeljo od 10. do 12. dopoldne. Pristop je dovoljen vsakomur, in se bodo izposojale knjige pod običajnimi pogoji kot v ljubljanskih knjižnicah. Knjižnica je popolnoma preurejena po strokah in jo bodo vodile samo starejše za to kvalificirane članice in člani. Na razpolago so še sedaj vsa novejša dela iz domače slovanke in prevodne literature, v kolikor jih pa ni, se bodo pa sproti dokupavala, ter ne bo treba naši čitatelji publiko v mestne knjižnice. Odbor prosi vse, ki imajo morda kake knjige v domačih knjižnicah odveč, da jih darujejo društvu, obenem pa poziva vse tiste, ki imajo društvene izposojene knjige, da jih nemudoma vrnejo. — Prosvetar.

Sokolska četa v Šmarjeti pri Novem mestu. Ustanovila se je tudi pri nas sokolska četa na pobudo tukajšnjega šolskega upravitelja Rudolfa Pipa. Zbral je v šoli okrog 60 fantov in mož. V vznešenem nagovoru je poudarjal velik socialno-kulturni cilj te viteške organizacije, nakar se je pristopilo k sestavi uprave nove sokolske čete, katere starešinstvo je bilo poverjeno uglednemu domačinu Karlovske Janku iz Šmarjete, njegov namestnik pa je trgovec Janko Mole. Za načelnika je izbran učitelj Lado Mihelič in njegov namestnik Rudolf Poljanec. Tajništvo pa je prevzel šol. upravitelj Rudolf Pipa. Vpisanih je 45 članov, katerih število pa se bo kmalu povečalo.

Sokol Velike Poljane. Na Svečnico je priredila sokolska četa dobro uspešno veselico v Ortnoku. Zahvala gre veleposelniku

g. O. Koslerju za potrebni les in br. R. Picku, ki je odstopil gostilniške prostore. Bratska društva Sodražica in Vel. Lašče so s svojo udeležbo in prostovoljnimi denarnimi prispevki pripomogla do gmotnega uspeha, domačini pa z darovi v živilih in požrtvovalnim delom.

Sokolsko društvo Beltinci je priredilo 7. t. m. plesni venček s koncertom. Iz prijaznosti je sodeloval salonski orkester soškega Sokolskega društva pod spretno taktirko br. Nadaja. Posebno dobro je izpadlo izvajanje br. Nadaja in Justina. Po muzikalnem vzporedju je zaključil br. Milan Ferjan svojo plesno šolo. Udeležba je bila z ozirom na visoki sneg slaba. Častno se je odrezalo učiteljstvo, ki je bilo skoro polnoštevilno zastopano. Izjemo so delali samo taki, ki se ne morejo privaditi današnjim razmeram. Sokolu v Murski Soboti in njegovemu orkestru hvala za sodelovanje in številni obisk.

Sokolsko društvo Gradec v Beli Križi je sklenilo na skupščini, da odpravi le toso javno ljudsko knjižnico v nedeljo, 22. t. m. Poročila na skupščini so pokazala le po delo društva, ki mu starostuje br. Matzelle. Zborovanju je prisostvoval tudi poslanec župe Novo mesto, br. prof. Krajec, ki je imel na zborovalce primeren nagovor. Uprava je ostala ista.

Sokolsko društvo v Dravogradu ima naslednjo upravo: star. dr. Joško Erat, namestnik Kolenc Pavle, načelnik Nabergoj Danilo, nam. Erker Janko, načelnica Vrešova Antonija, prosvetar Golja Anton, tajnik Slovič Pavle, blagajnik Vučelič Radovan, gospodar Remic Alojz; odborniki Kuraš Ivo, Manojlovič Milenko, Haderlapova Mara, Komauer Rudolf, Verdnik Otmar, Plajer Andrej in Zupančič Josip. Namestniki: Jedločnik Milan, Makovec Alojz in Kac Josip; revizorji Verdnik Ivan, Pernat Anton in Grögl Rajko. Vse delo v pretek-

lem letu je bilo v glavnem posvečeno odplačilu dolga, nastalemu pri nakupu sokolske dvorane, ki je sedaj poravnana, in to izključno le z dohodki društvenih prireditvev tako z telovadnimi nastopi, igrami in drugim prireditvami, kar priča o uspešnem delu društva. Sokol ima tako lasten dom, sicer bo treba še mnogo truda in žrtve, da bo dvorana povsem ustrezala, vendar pa se

že lahko nemoteno vrši sokoško delo. Ta dom je plod požrtvovalnega dela obmejnega društva. Posebno razveseljiv je porast članstva na 142 članov. Če pristejemo k temu številu še naraščaj in deco, se nad eno tretjino celokupnega prebivalstva Dravograda udeležuje v Sokolu, kar dokazuje, da gremo naprej in da 10 letno delo našega društva ni bilo brezuspešno.

Uedinjenje ameriškega Sokolstva v enotno slovansko zvezo prav lepo napreduje. Na sestanku sredi januarja v Chicagu se je ob navzočnosti čeških, slovaških, jugoslovanskih in poljskih Sokolov sklenilo, da se vrši v maju ustanovna skupščina Zveze slovanskega Sokolstva, ki naj bi takoj pričela z delovanjem in priredila javni nastop ob priliki svetovne razstave v Chicagu

Prometni zavod za premog d. d.

Ljubljana, Miklošičeva c. 15/I.

PRODAJA po najugodnejših cenah in samo na debelo

Premog domači in tujeski, za domačo kurjavo in industrijske surhe
Kovaški premog vseh vrst
Koks lioarniški, plavžarski in plinski
Brikete

Potnike

za Slovenijo, dobro vpeljane, sprejemmo. V pošte pridejo dobro vpeljani v Slovenijo, že več let potujoči.

Ponudbe z obširnimi dosedanjim delovanjem na oglašni oddelki »Jutra« pod »Slovenija 10«.

3314

AVINAL

je poznano sredstvo berlinskega lekarnarja Franka, da se odvadi človek pijančevanja. S pomočjo »AVINALA« se je odvadilo pijančevanja že par stotin ljudi.

Glavni depò: Lekarna Mr. Rožmana, Beograd, Terazije 5. 3305

Grand hotel na Cetinju se da v zakup.

Akcijski odbor da v zakup »Grand hotel« na Cetinju, opremljen z vsem potrebnim komfortom. Hotel se nahaja na najlepšem prostoru v Njegoševi ulici, pri občinskem parku, v neposredni bližini banskega prizidka.

Zgradba je nova in ima tri velike dvorane v pritličju, 48 sob (75 postelj) s pritliklinami in zasebno kuhinjo s potrebnim priborom.

Zakup traja najmanj eno leto, pa se more sporazumno izdati tudi na daljši čas.

Detajlne pogoje dobe zainteresirani v poslopu Crnogorske banke na Cetinju, Njegoševa ulica 110.

Ponudbe se sprejemajo do 15. marca 1931.

Ponudbe poslati na »Akcionni Odbor Društva Grand Hotel«, Cetinje.

3320

Akcionni Odbor A. D., Grand Hotel

UPRAVNI SVET CELJSKE POSOJILNICE D. D.
v Celju javlja tužno vest, da je njegov velezaslužni
večletni predsednik, gospod

dr. Josip Vrečko

odvetnik v Celju

preminul dne 19. t. m. ob pol 10. uri zjutraj.

Blagopokojniku, ki je nad 42 let nepretrgoma deloval v upravi našega zavoda ter svoje velike zmožnosti posvetil v polni meri njegovemu napredku, ohranimo trajen in hvaležen spomin. Slava mu!

Celje, dne 19. februarja 1931.

Podružna pivovarna v Mariboru
TELEFON: Ljubljana 2310 in 2311. — Maribor 2023.
BRZOJAVI: Pivovarna Union Ljubljana — Maribor.

Urejuje Davorin Ravljen. Izdaja za konzorcij »Jutra« Adolf Ribnikar. Za Narodno tiskarno d. d. kot tiskarnarja Franc Jezeršek. Za interatni del je odgovoren Alojz Novak. Vsi v Ljubljani.